

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/59/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118367955
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6118367955.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Sučany, ul. Priemyselná č. 10, IČO: 50 387 189, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom so sídlom W., ul. N. č. X, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance group, so sídlom Bratislava, ul. Štefanovičova č. 4, IČO: 00 585 441, zastúpenému splnomocneným zástupcom JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom Z., X. I. X/A., o zaplatenie sumy 155,40 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 32C/2/2019-78 zo dňa 12. decembra 2019, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a v e c **v r a c i a** okresnému súdu na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 32C/2/2019-78 zo dňa 12.12.2019 žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 155,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 155,40 eur od 13.12.2017 do zaplatenia a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.). Zároveň rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 155,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 13.12.2017 až do zaplatenia a náhrady trov konania na tom skutkovom základe, že v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného došlo ku škode na vozidle poškodeného. Poškodený bol nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb a to jeho zapožičaním u žalobcu. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru, ktorou si tento uplatnil náhradu u žalovaného. Oznámením o poistnom plnení žalovaný oznámil poškodenému šetrenie udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku v plnom rozsahu. Poškodený následne uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z predmetnej poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla a uvedenú skutočnosť oznámil žalovanému. Žalobca opieral nárok na náhradu škody v zmysle § 4 ods. 1, 2, § 11 ods. 7, § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov a § 442 Občianskeho zákonníka.

Súd konštatoval, že v konaní boli naplnené všetky podmienky pre rozhodnutie súdu o žalobe rozsudkom pre zmeškanie v zmysle ust. § 273 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“. Vychádzal z toho, že súd na prejednanie a rozhodnutie veci nariadil pojednávanie na deň 12.12.2019, na ktoré sa dostavila splnomocnený zástupca žalobcu. Splnomocnený zástupca žalovaného, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 25.10.2019, o čom svedčí doručka na č.l. 69 spisu sa na pojednávanie nedostavil, pričom súdu síce bolo doručené ospravedlnenie neúčasti žalovaného a jeho splnomocneného zástupcu na pojednávaní, avšak toto ospravedlnenie bolo doručené súdu len deň pred pojednávaním, čo nie je možné považovať za včasné ospravedlnenie. Dôvody, ktoré žalovaný

uviedol, a to neodkladné pracovné povinnosti a pracovná vyťaženosť, nie je možné považovať za vážne dôvody v zmysle ust. § 274 C. s. p., ktorými by boli napr. neočakávané prekážky zdravotného charakteru. Zo strany súdu bolo možné na pojednávaní dôvodne konštatovať, že žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil včas a taktiež ju neospravedlnil vážnymi dôvodmi. Súčasne konštatoval, že žalovaný bol v predvolaní na pojednávanie poučený o následku neodstavenia sa na pojednávanie vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Súd preto na pojednávaní dňa 12.12.2019 na návrh žalobcu prostredníctvom jeho splnomocneného zástupcu rozhodol o žalobe proti žalovanému rozsudkom pre zmeškanie podľa ust. § 273 C. s. p, ktorý na tomto pojednávaní verejne vyhlásil. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. a to vzhľadom na plný úspech žalobcu vo veci a to tak, že mu tento priznal proti žalovanému nároku v rozsahu 100 %. O samotnej výške náhrady trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 C. s. p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalovaný prostredníctvom splnomocneného zástupcu, ktorý navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Mal za to, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku ako rozsudku pre zmeškanie na jeho strane. V prvom rade poukázal na to, že vychádzajú z dôvodovej správy k zakotvenému inštitútu tento slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného. On vo vedenom súdnom konaní nebol nečinný. Okrem toho súd nevyhodnotil jeho ospravedlnenie ako včasné napriek tomu, že bolo mu preukázateľne doručené ešte pred pojednávaním a ako dôsledok vážnych okolností. Podotkol, že on sa o uvedenom posúdení ospravedlnenia zo strany súdu dozvedel až zo samotného rozsudku. Podľa žalovaného súd mal v zmysle čl. 4 C. s. p. per analogiam postupovať inter alia podľa § 183 ods. 4 C. s. p. a bezodkladne ho upovedomiť, že ním uvádzané dôvody ospravedlnenia vrátane jeho súhlasu s prejednaním veci v jeho neprítomnosti nemieni akceptovať. Odhliadnuc od uvedeného poznamenal, že ak v zmysle právnej teórie a praxe je vážnosť okolností ospravedlnenia vždy na posúdení a voľnej úvahy samotného súdu, potom je nepochybnou kauzálnou povinnosťou súdu bezodkladne informovať dotknutú stranu o súdnom posúdení uvádzaných dôvodov ospravedlnenia.

3. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu považoval napadnutý rozsudok za vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený. Mal za to, že rozhodnutie vydať kontumačný rozsudok predstavuje sankciu za nedostavenie sa na vytyčené pojednávanie a nie sankciu za pasivitu počas celého konania. V súvislosti s dôvodmi ospravedlnenia žalovaného a to pracovná vyťaženosť a hospodárnosť konania, ide o okolnosť, ktorá bola žalovanému vopred známa a teda mal dostatok času uskutočniť úkony za účelom odstránenia tejto okolnosti tak, aby sa mohol vytyčeného pojednávania zúčastniť. Skutočnosti, ktoré mu údajne mali brániť v účasti na pojednávaní navyše v ospravedlnení bližšie nešpecifikoval. Vzhľadom na uvedené preto nepochybné nejde o vážne okolnosti znemožňujúce žalovanému účasť na pojednávaní. Obdobne možno posúdiť aj situáciu, keď sa žalovaný ospravedlní v deň pojednávania, hoci mu nič nebránilo ospravedlniť sa skôr. To, že žalovaný, resp. jeho zástupca doručí súdu svoje všeobecne koncipované ospravedlnenie do uskutočnenia pojednávania ešte neznamená, že tak urobil včas a že dôvody v ňom uvedené súd vyhodnotí za vážne. Podľa nálezu Ústavného súdu SR z 13.12.2018 sp. zn. II. ÚS 369/2018-56 by mal byť ospravedlniteľný dôvod vyvodzovaný zo skutočnosti, ktorá je vo vzťahu k prebiehajúcej súdnej konaní a nariadenému pojednávaniu so zreteľom na všetky okolnosti vážna, súčasne ospravedlniteľná, nepredvídateľná, neodvratiteľná a náhla. Žalobca ďalej zastával stanovisko, že po splnení zákonných predpokladov je možné kontumačným rozsudkom podľa § 274 C. s. p. rozhodnúť aj vtedy, ak sa už žalovaný vyjadril k žalobe, teda v priebehu konania nebol pasívny a skutkové tvrdenia žalobcu poprel. Tento názor odôvodnil samotným účelom zákona, t.j. eliminovať akékoľvek obštrukcie zo strany žalovaného. Pokiaľ sa jedná o povinnosť súdu informovať stranu o neakceptovaní dôvodu na odročenie analógiou podľa § 183 ods. 4 C. s. p. žalobca zdôraznil, že predmetné ustanovenie je možné aplikovať iba v prípade ak strana žiada o odročenie pojednávania. Článok 4 základných princípov C. s. p. totiž výslovne ustanovuje, že ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Pokiaľ zákon nejakú problematiku neupravuje, môže (analogicky) odkázať na použitie podobnej normy na daný prípad. Tu však existuje konkrétna právna norma (§ 274 C. s. p. a nasl.), ktorá jasne upravuje danú problematiku a podľa ktorej sa má postupovať. Tvrdenia žalovaného preto žalobca považoval za neopodstatnené a aplikácia per analogiam za daných okolností nie je akceptovateľná. Napokon žalobca uviedol, že aj samotný súhlas s prejednaním veci v neprítomnosti žalovaného je pri naplnení zákonných podmienok

pre vydanie rozsudku pre zmeškanie irelevantný, nakoľko v zmysle § 180 C. s. p., po vyvolaní veci súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávanie predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávanie bude konať v ich neprítomnosti a otvorí pojednávanie. To znamená, že súd bez ohľadu na to, či bol súhlas daný alebo nie musí rozhodnúť o tom, či sa bude konať v neprítomnosti žalovaného. Súhlas neprítomnej strany sa tak v danom prípade nevyžaduje.

Žalobca preto navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a súčasne žiadal priznať mu náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaný na vyjadrenie žalobcu písomne nereagoval.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou sporu (§ 362, § 359 ods. 1 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto oprávneným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 379, 380 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie (§ 389 ods. 1 písm. b/, § 391 ods. 1 C. s. p.) z nasledovných dôvodov:

6. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel. O žalobe rozhodol v súlade s ust. § 274 C. s. p. na základe toho, že boli kumulatívne splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, nakoľko žalovaný sa nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci naň bol riadne a včas predvolaný (viď doručka na č. l. 69 spisu), bol poučený o následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, najmä neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami a žalobca na pojednávaní navrhol, aby súd vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie.

7. Žalobca v odvolaní namietal, že prvoinštančný súd vydal rozsudok pre zmeškanie na jeho strane, a to bez splnenia podmienok pre jeho vydanie, keďže on bol v súdnom konaní aktívny, riadne ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní, informoval súd, že súhlasí s prejednaním veci, ako aj s vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti a navyše nebol zo strany súdu bezodkladne po podaní ospravedlnenia ani informovaný, že by súd posúdil jeho ospravedlnenie ako nedôvodné.

8. Podľa ust. § 356 písm. b/ C. s. p. odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

9. Odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie sa pripúšťa len z jediného dôvodu. Ním je, že neboli splnené podmienky pre jeho vydanie. Pod týmto zákonným vymedzením treba rozumieť: a/ podmienky osobitne zakotvené pre vydanie tohto druhu rozsudku a tiež aj b/ procesné podmienky (podmienky konania), platné pre každé súdne konanie, za ktorých splnenia môže súd konať vo veci.

10. V ust. § 273 až 277 C. s. p. je upravený inštitút tzv. kontumačného rozsudku. rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Podľa § 274 C. s. p. na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a/ na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietne, ak a/ sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a b/ žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

11. Podľa § 137 písm. a/ C. s. p. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti.

12. Rozsudok pre zmeškanie žalovaného - kontumačný rozsudok predstavuje procesnú sankciu za pasivitu žalovaného v spore. Pokiaľ sa týka procesnej pasivity túto treba posudzovať tak, že žalovaný subjektívne aj napriek tomu, že mohol vo veci nekoná, nemá o pojednávanie záujem a z toho dôvodu je na mieste „sankcionovať“ ho rozsudkom pre zmeškania.

13. Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že splnomocnenému zástupcovi žalovaného a to s poukazom na ust. § 110 ods. 1 C. s. p. bolo doručené dňa 25.10.2019 predvolanie na pojednávanie určené na deň 12.12.2019. Dňa 11.12.2019 došlo súdu od splnomocneného zástupcu žalobcu podanie označené ako „ospravedlnenie neúčasti žalovaného a jeho právneho zástupcu na súdnom pojednávaní“. Z podania vyplýva, že žalovaný a jeho právny zástupca vzhľadom na neodkladné pracovné povinnosti a pracovnú vyťaženosť v tomto termíne, ako aj z dôvodu hospodárnosti konania (t.j. aby nedochádzalo k

zbytočnému zvyšovaniu trov konania) požiadali o ospravedlnenie neúčasti na vytyčenom pojednávaní. Žalovaný nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a zároveň informoval súd, že súhlasí s prejednaním veci, ako aj s vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti. Navrhol, aby súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

14. Podľa odvolacieho súdu z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že včasnosť ospravedlnenia zo strany žalovaného bola dodržaná. Splnomocnený zástupca/advokát žalovaného svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil neodkladnými pracovnými povinnosťami a pracovnou vyťaženosťou, ale aj z dôvodu hospodárnosti konania, t.j. aby nedochádzalo k zbytočnému navýšeniu trov. Uviedol v ospravedlnení, že ďalšie návrhy na dokazovanie nemá a súhlasí s prejednaním a rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu splnomocneným zástupcom žalovaného uvedený dôvod ospravedlnenia neúčasti - hospodárnosť konania, aby nedochádzalo k zbytočnému navýšeniu trov je v tejto konkrétnej súdnej veci vážnym dôvodom neúčasti na pojednávaní. Zásadu hospodárnosti konania vymedzuje aj článok 17 základných princípov C. s. p. podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán spor a iných osôb. V súvislosti s účasťou splnomocneného zástupcu žalovaného na pojednávaní by vznikli trovy konania (napr. len hotové výdavky - cestovné advokáta z jeho sídla v Bratislave na pojednávanie do Žiliny a späť, náhrada za stratu času podľa § 15, § 17 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) ktoré by presiahli hodnotu predmetu sporu (155,40 eur s prísl).

15. Vzhľadom na uvedené odvolací súd považoval odvolanie žalovaného za dôvodné a keďže v súdnej veci neboli splnené kumulatívne podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 274 C. s. p. rozsudok okresného súdu vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

16. V ďalšom konaní bude povinnosťou okresného súdu vec ohľadom uplatneného nároku opätovne prejednať a rozhodnúť. Zistené skutočnosti následne vyhodnotí a vec právne posúdi. Rozhodnutie okresný súd odôvodní podľa kritérií uvedených v ust. § 220 C. s. p. V novom rozhodnutí zároveň rozhodne aj o trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.).

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).